

Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila podstatné procesní náležitosti a zneužila své pravomoci tím, že přijala napadené nařízení bez toho, aby řádně zvážila předcházející řízení provedené Komisí.

Podle žalobkyně Komise i) nepřezkoumala řádně postavení stěžovatelů nebo řádně neurčila jejich postavení, ii) přihlížela k irelevantním informacím nebo nezohlednila dostupné informace, iii) zhodnotila nesprávně újmu způsobenou dotčenému průmyslu Společenství, iv) neprokázala, že bylo v zájmu Společenství uložit dovozní cla a v) porušila práva žalobkyně na obhajobu.

Žalobkyně má za to, že se to představuje zneužitím pravomoci.

(¹) Úř. věst. 2006, L 270, s. 4.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2006 – Calebus v. Komise

(Věc T-366/06)

(2007/C 20/44)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Calebus, S.A (Almería, Španělsko) (zástupce: R. Bocanegra Sierra, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— Prohlásit za neplatné, zrušit nebo odvolat a ponechat bez účinků rozhodnutí Komise 2006/613/ES ze dne 19. července 2006, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství ve středomořské biogeografické oblasti (Úř. věst. L 259, 21.9.2006), v rozsahu, v jakém se týká zahrnutí nemovitosti „Las Cuerdas“ do lokality významné pro Společenství (dále jen „SCI“) „ES 61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla“ uvedené v dotčeném seznamu, a nařídít Komisi pozměnit vymezení uvedeného SCI za účelem vynětí uvedeného území.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí je:

— v rozporu se směrnicí Rady 92/43/ES ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živo-

čichů a planě rostoucích rostlin (¹), neboť do SCI ES 61110006 zahrnuje určité pozemky v jeho vlastnictví, která nemají požadované charakteristiky ve vztahu k životnímu prostředí; a

— svévolné, protože z téže zóny vyloučilo pozemky, která mají všechny tyto požadované hodnoty ve vztahu k životnímu prostředí, na základě kterých by měly být kvalifikovány jako SCI.

(¹) Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2006 – Kuwait Petroleum Corp. a další v. Komise

(Věc T-370/06)

(2007/C 20/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kuwait Petroleum Corp. (Shuwaikh, Kuvajt), Kuwait Petroleum International Ltd (Woking, Spojené království), a Kuwait petroleum (Nederland) BV (Rotterdam, Nizozemsko) (zástupci: D. W. Hull, Dr. G. M. Berrisch, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

— zrušit rozhodnutí Komise K (2006) 4090 ze dne 13. září 2006 v rozsahu, v němž se týká žalobkyň;

— podpůrně snížit výši uložené pokuty;

— v každém případě uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutím přijatým dne 13. září 2006 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise uložila žalobkyním Kuwait Petroleum Corp. (dále jen „KPC“), Kuwait Petroleum International Ltd (dále jen „KPI“) a Kuwait Petroleum (Nederland) BV (dále jen „KPN“) společně a nerozdílně pokutu ve výši 16,632 milionů eur za porušování článku 81 ES stanovováním cen na nizozemském trhu s bitumenem. Všechny žalobkyně se tímto domáhají zrušení napadeného rozhodnutí nebo podpůrně snížení pokuty z těchto důvodů:

Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevného právního a skutkového omylu, protože použila nesprávný právní standard tím, že činila KPC a KPI zodpovědnými za úkony KPN a protože neposkytla náležité důkazy podle řádného právního standardu. Přesněji je tvrzeno, že Komise ve svém napadeném rozhodnutí konstatovala, že jak KPC, tak KPI odpovídají za angažovanost manažerů KPN v nizozemském bitumenovém kartelu z důvodu, že KPN je 100 % dceřinou společností KPC a že jak KPC, tak KPI vykonávají vůči KPN široké kontrolní pravomoci. Žalobkyně tvrdí, že mateřská společnost nemůže být činěna zodpovědnou pouze na základě vlastnických podílů a širokých kontrolních pravomocí a že Komise musí dokázat, že mateřská společnost vykonávala dostatečnou kontrolu nad chováním dceřiné společnosti na trhu dotčeném porušením, tak aby bylo možné rozumně předpokládat, že dceřiná společnost vzhledem k tomuto porušení nejednala autonomně.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně dále tvrdí, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno nebo, podpůrně, pokuta musí být snížena, protože se Komise údajně dopustila právního omylu tím, že žalobkyním uložila pokutu v rozporu s oznámením o shovívavosti z roku 2002⁽¹⁾, které stanoví, že pokud žadatel o zmírnění pokuty poskytne důkazy, které se vztahují ke skutečnostem, které předtím nebyly prokázány, a tyto skutečnosti mají přímý dopad na závažnost nebo trvání kartelu, Komise tyto skutečnosti nemůže proti žadateli o zmírnění použít.

Konečně ve svém třetím žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při určení procentního snížení pokuty podle oznámení o shovívavosti z roku 2002, a proto uplatňují, že pokuta má být snížena o maximální částku 50 %.

⁽¹⁾ Oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – IMI a další v. Komise

(Věc T-378/06)

(2007/C 20/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: IMI plc (Birmingham, Spojené království), IMI Kynoch Ltd (Birmingham, Spojené království), Yorkshire Fittings Limited

(Leeds, Spojené království), VSH Italia Srl (Bregnano, Itálie), Aquatis France SAS (La Chapelle St. Mesmin, Francie) a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Ravensburg, Německo) (zástupci: M. Struys a D. Arts, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit čl. 2 písm. b) bod 1 a čl. 2 písm. b) bod 2 rozhodnutí Komise ze dne 20. září 2006, ve znění rozhodnutí Komise ze dne 29. září 2006, (Věc COMP/F-1/38.121 – Tvarovky – K(2006) 4180 konečné), v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru;
- podpůrně, snížit pokuty uložené žalobkyním; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhají částečného zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F-1/38.121 – Tvarovky, kterým Komise rozhodla, že žalobkyně společně s dalšími podniky porušily článek 81 ES a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru tím, že stanovily ceny, uzavíraly dohody o cenících, slevách a rabatech a o mechanismech pro provedení zvýšení cen, přidělovaly si vnitrostátní trhy, přidělovaly si zákazníky a vyměňovaly si další obchodní informace.

Na podporu své žaloby žalobkyně předkládají, že Komise porušila zásady proporcionality a zákazu diskriminace, jelikož pokuta uložená žalobkyním v napadeném rozhodnutí je nepřiměřená k velikosti žalobkyně, jakož i k velikosti relevantního trhu ve srovnání s přístupem Komise v jejich dřívějších rozhodnutích. Komise se zahrnutím prodeje lisovaných tvarovek do velikosti relevantního trhu pro účely posouzení závažnosti porušení dopustila zjevně nesprávného posouzení.

Žalobkyně dále tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že žalobkyně nepředložily důkaz o propojení mezi britskými a celoevropskými dohodami. Komise v tomto ohledu předložila nesprávné odůvodnění. Kromě toho Komise tím, že nesnížila žalobkyním pokutu za jejich spolupráci mimo rámec Sdělení o spolupráci⁽¹⁾ při poskytnutí důkazu o spojení mezi britským a pan-evropským kartelem, přičemž společnosti FRA.BO byla pokuta snížena na téměř základě za poskytnutí důkazu o pokračování po kontrole, porušila zásada rovného zacházení.